

अप्र

रूपो नियहस्यानविशेषः, उत्तरार्हे परोक्तं बुद्धा-
पि यत्रोत्तरामेये उत्तरं न प्रतिपद्यते तत्र अप्र-
तिभानियहस्यानम् ।)

अप्रतिरथं, स्त्री, (नास्ति प्रतिरथः समः मङ्गलार्थ-
त्वेन यस्य तत् ।) यात्रा । सामवेदः । मङ्गलं ।
इति भूरिप्रयोगत्रिकाख्यशेषौ ॥ (युद्धार्थयानं ।
युद्धसमये यात्राकृतमङ्गलं ।

“यद् यात्रा मङ्गलं साम तदप्रतिरथं विदुः” ।
इति हारावली ।)

अप्रतिरथः, पुं, (नास्ति प्रतिरथः प्रतियोज्ञा यस्य
सः ।) योज्ञा इति भूरिप्रयोगः ॥ तुल्ययोज्-
रहितः । इति पुराणं ।

(“दौर्घ्नन्तिमप्रतिरथं तनयं प्रसूय” ।

इति शाकुन्तले ।

“एतेषां तमसामिवाप्रतिरथैस्तेजोभिः” ।

इति महावीरचरिते ।)

अप्रतिरूपकथा, स्त्री, (नास्ति प्रतिरूपा अनुरूपा
कथा यस्यां सा ।) अप्रतिवचना वाक् । अनुल्या
कथा । तत्पर्यायः । सङ्गिका ९ । इति
त्रिकाख्यशेषः ॥

अप्रतिष्ठः, त्रि, अप्रतिष्ठितः । प्रतिष्ठारहितः ।
नास्ति प्रतिष्ठा यस्येति बङ्गनीहौ ऋषः । यथा ।
हयशीर्षपञ्चरात्रीयसङ्घर्षकाण्डे ।

“सर्वसूक्तेषु कर्त्तव्या प्रतिष्ठा विधिना बुधैः ।

फलाधिभिरुप्रतिष्ठं यस्मान्निष्काममुच्यते” ॥

इति मठादिप्रतिष्ठातत्त्वं ॥

(“अप्रतिष्ठे रघुच्छेदे का प्रतिष्ठा कुलस्य नः” ।

इति उत्तरचरिते ।)

अप्रतुलं, स्त्री, (प्रकृततुलाया अभावः, अत्यथीभावः ।)
प्रकृतपरिमाणाभावः । अनिर्वृतिरिति लोक-
प्रसिद्धिः । प्रकृततुलारहिते त्रि । नास्ति प्रकर्षा
तुला यस्य धनादेः धनादेर्यस्य वा ॥

अप्रत्ययः, पुं, (प्रति + इन् + भावे अच्, ततो नञ्-
समासः । नास्ति प्रत्ययः विन्वासे यस्य वा ।) (स-
न्दहः । संशयः ।

“बलवदपि शिक्षितानामात्मन्यप्रत्ययं चेतः” ॥

इति शाकुन्तले ।) प्रत्ययाभावः । अविश्वासः ।

यथा “दोषाणां सन्निधानं कपटशतमयं क्षेप-
प्रत्ययानां” । इति श्रीशङ्कनः ।

अप्रत्यक्षः, त्रि, (अक्षमिन्द्रियं प्रतिगतः प्रादिसमासः,
न प्रत्यक्षः नञ्समासः ।) प्रत्यक्षशून्यः । इन्द्रिया-
गोचरः । तत्पर्यायः । अतीन्द्रियः २ । इत्यमरः ।
((“किन्तु तस्य बलशोऽहं भाट्टरूपस्य वैरिणः ।
अप्रत्यक्षं च मे वीर्यं समये तव राघव” ॥)

प्रत्यक्षाभावे स्त्री ॥

अप्रधानं, स्त्री, (न प्रधानं, नञ्समासः ।) प्राधान्य-
रहितं । तत्पर्यायः । अप्राप्यो २ उपसर्जनं ३ ।
इत्यमरः ॥ वाच्यिङ्गोऽप्ययं । इति भरतः ॥

अप्रमत्तः, त्रि, (प्र + मद् + क्तः, ततो नञ्समासः ।)
अवधानविशिष्टः । सावधानः । यथा,—

“पापात् पराजितो दुःखादप्रमत्तो विधेः सतः” ॥

इति वोपदेवः ॥

अप्र

अप्रयोगः, पुं, (प्र + युञ् + वञ्, ततो नञ्समासः)
प्रयोगाभावः । अनुल्लेखादिः । यथा । “उक्ताधी-
नामप्रयोगः” । इति दुर्गादासः ॥

अप्रलम्बं, स्त्री, (प्र + लम्ब + घञ्, नञ्समासः ।)
अविलम्बं । शीघ्रं । इति हल्लायुधः ॥ तदति त्रि ।
(सत्वरः । विलम्बरहितः । भट्टिति ।)

अप्रशस्तं, त्रि, (प्र + शनस् + क्तः, नञ्समासः ।)
असत् । अश्रेष्ठं । अविहितं । यथा,—

“अप्रशस्तं निशि खानं राहोरन्यत्र दर्शनात्” ।

इति तिथ्यादितत्त्वे पराशरः ॥ (भृत्पूरीयादिकं ।

“अप्रशस्तन्तु कृत्वापु मासमादीत भक्त्युक्” ।

इति मनुः ।)

अप्रसन्नं, त्रि, (प्र + सद् + क्तः, नञ्समासः ।) आविलं ।
अनर्हं । इति शब्दरत्नावली ॥ अतुष्टं । यथा,—

“त्वयि प्रसन्ने परशर्मेभिः किं

त्वय्यप्रसन्ने परशर्मेभिः किं” ॥

इति प्राचीनाः ॥ (अतुष्टः । अप्रफुल्लः । विधसुः ।
विरक्तः । प्रतिकूलः । “अप्रसन्नमनाः किं नु सदा
मां प्रति वत्सलः” । इति रामायणे ।)

अप्रसिद्धं, त्रि, (प्र + सिध् + क्तः, नञ्समासः ।)
प्रसिद्धतारहितं । अविख्यातं । यथा,—

“लिङ्गं सामर्थ्यं रूढिगतं प्रसिद्धं न त्वप्रसिद्धं” ।

इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ (“अप्यप्रसिद्धं यशसे हि

पुंसामनन्यसाधारण्यमेव कर्म” इति कुमारसम्भवे ।)

अप्रस्तुतं, त्रि, (न प्रस्तुतं नञ्समासः ।) अप्रक्रान्तं ।
प्रकरणाप्राप्तं । यथा,— “अप्रस्तुतप्रशंसा सा या
चैव प्रस्तुताश्रया” ।

इति काव्यप्रकाशः ॥ अप्रशंसितं । प्रपूर्वस्तुत्यर्थ-
स्तुधातोः कर्मणि क्ते नञ्समासः ॥

“अप्रस्तुतप्रस्तुतयोर्द्वैपिकन्तु निगद्यते ।

अथ कारकमेकं स्यादनेकासु क्रियासु चेत्” ॥

इति साहित्यदर्पणे ।)

अप्रस्तुतप्रशंसा, स्त्री, काव्यालङ्कारविशेषः । सा च
अप्राकरणीकस्यार्थस्य अभिधानेन प्राकरणीक-
स्याक्षेपः । तस्या लक्षणं । “अप्रस्तुतप्रशंसा सा या
चैव प्रस्तुताश्रया । सा च कार्ये निमित्ते सामान्ये
विशेषे प्रस्तुते सति” ।

“तदन्यस्य वचस्तुल्ये तुल्यस्येति च पञ्चधा” ॥

आद्याया उदाहरणं यथा,—

“याताः किन्न मिलन्ति सुन्दरि पुनश्चिन्ता त्वया
मत्कृते नो कार्यातितरां हृशासि कथयत्येवं
सवाप्ये मयि । लज्जामश्रतरक्रेण निपतद्भा-
राशुभा चक्षुषा दृष्टा मां हसितेन भाविमरगो-
त्वाहस्तव्या सूचितः” ॥

इति काव्यप्रकाशः ॥ इतरासां उदाहरणानि
वाङ्म्यान्त्रोक्तानि ॥

अप्रहतं, त्रि, (न प्रहन्यते स्म, प्र + हन् + क्तः,
नञ्समासः ।) अहृष्टभूमिः । खिन्ना भूमिः ।

इत्यमरः ॥ (वस्त्रभेदः । तद्गद्यं तथा,—

“ईषडौतं नवं श्वेतं सदशं यन्त्रधारितं ।

निर्नेजकाक्षाणितं चाप्रहतं वास उच्यते” ॥

इति ।)

अप्रि

अप्राप्यं, त्रि, (प्राप्यः प्रधानं नञ्समासः ।) अप्र-
धानं । इत्यमरः ॥

अप्राचीनं, त्रि, अपुरातनं । नयं । प्राचीतरदिग्-
जातं । प्राग्भवं प्राचीनं ततो नञ्समासः ॥

अप्राप्तः, त्रि, (प्र + आप् + कर्मणि क्तः, नञ्-
समासः ।) अलब्धः । यथा । “अप्राप्तप्रापको
विधिः” । इति सङ्ख्यकौमुदी दुर्गादासश्च ॥
(अनधिगतः ।

“अप्राप्तयोस्तु या प्राप्तिः सैव संयोग ईरितः” ।

इति भाषापरिच्छेदे । अनुपस्थितः । अनागतः ।

नूनवयाः । अप्राप्तकालः ।

“उत्कृष्टायाभिरुपाय वराय सदृशाय च ।

अप्राप्तमपि तां तस्मै कन्यां दद्यात् यथाविधि” ॥
इति मनुः ।)

अप्राप्तव्यवहार, पुं, (अप्राप्तः व्यवहारो येन सः, अथवा
अप्राप्तः व्यवहारः व्यवहारयोग्यं वयो येन सः ।)
व्यवहारानभिष्टः । अप्राप्तवयस्कः । नावालग् इति
आरवी भाषा । यथा,—

“अप्राप्तव्यवहाराणां धनं व्ययविवर्जितं ।

न्यसेयुर्बन्धुनिधेयु प्रोषितानां तथैव च” ॥

इति दायतत्त्वचतुष्टकाव्यायनवचनं ॥ किञ्च ।

“गर्भस्यैः सदृशो ज्ञेयः अष्टमाहत्सरात् शिशुः ।

बाल आषोडशद्वर्षात् पोगण्डोऽपि निगद्यते ॥

परतो व्यवहारश्चः स्वतन्त्रः पितरादते” ॥

इति व्यवहारतत्त्वचतनारदवचनं ॥

अप्राप्तिः, स्त्री, (प्र + आप् + भावे क्तिन्, नञ्-
समासः ।) अप्रापणं । अलाभः । तदति त्रि ।
यथा,—

“तदप्राप्तिमहादुःखविलोनाशेषपातका” ।

इति काव्यप्रकाशकारः ॥

अप्राप्यं, त्रि, (प्र + आप् + कर्मणि क्तत्, नञ्-
समासः ।) अप्रापणीयम् । अप्राप्तयं । प्रपूर्वादाप-
धातोः कर्मणि ये नञ्समासः ॥

अप्राप्ताणिकः, त्रि, (प्रमाणेन सिद्धः, प्रमाणा + ठक्
तस्य इकः, नञ्समासः) प्रमाणाभिष्टः । प्रमाणा-
सिद्धः । प्रामाण्यरहितः । यथा । “अतोऽवि-
भक्तार्जितत्वमात्रेण धनस्य साधारणत्वाभिधान-
मप्राप्ताणिकं” । इति दायभागः ॥

अप्राप्ताण्यं, स्त्री, (प्रमाणस्य भावः, प्रमाणा + भावे
यञ्, नञ्समासः ।) प्रामाण्याभावः । यथा,—
“अप्राप्ताण्यं जनयति सदा नन्दसूनोर्वियोगः” ।
इति पदाङ्कदूतं ॥

अप्रियं, त्रि, (प्री + कर्त्तरि कः, नञ्समासः ।)
अनभीष्टं । अनोप्सितं । अप्रीतिकरं । अहृद्यं ।
यथा,— [इति पुराणं ॥

“सत्यं ब्रूयात् प्रियं ब्रूयात् न ब्रूयात् सत्यमप्रियं” ।

अप्रियवचः, स्त्री, (अप्रियं अप्रीतिकरं वचः वाक्यं
कर्मधारयः ।) निक्षुरवाक्यं । इति पाठव्यशब्दार्थे
भरतः ॥

अप्रिया, स्त्री, (न प्रिया न प्रीतिकरी लोकानां,
नञ्समासः ।) षड्भूमिः । इति शब्दरत्नावली ॥
(अप्रीतिकरी गारी ।)